

РЕШЕНИЕ

№ 7719

гр. София, 11.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 14.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **2495** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на М. А. А. Е., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в [населено място], Е., гражданин на Е., срещу решение № 2548/06.02.2023г. на заместник председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на основание чл.75, ал.1, т.2, във връзка с чл.8 и чл.75, ал.1, т.4, вр. чл.9 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/ е постановен отказ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Жалбоподателят твърди, че решението е незаконосъобразно. В жалбата се излагат съображения, че атакуваното решение не е мотивирано, както и че при издаването на ИАА не са изяснени всички факти и обстоятелства съгласно чл. 35 АПК. Неустановяването на фактите твърди, че е довело до неправилно приложение на материалния закон. Твърди, че връщането му в страната по произход би изложило на опасност неговите живот и здраве. В производството е изложено твърдение, че е член на Мюсюлмански братя, именно което би го изложило на опасност. Същевременно тази организация се третира като терористична в Е., единствено по политически причини. Ето защо моли да се отмени оспореното решение.

Ответникът по жалбата – заместник председателят на Държавната агенция за бежанците в писмените си бележки твърди, че от доказателствата не може да се направи извод за наличието на основателни опасения от преследване. Начинът на

оценяване на фактите е в съответствие с § 1-3 на чл. 4 от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29.4.2004 г.

Представителят на СГП счита, че жалбата е неоснователна.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и представените по делото доказателства, намира за установено следното:

С молба от 15.04.2022 г., подадена от жалбоподателя, е поискано предоставяне на международна закрила до председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ-МС). В регистрационния лист е отразено, че оспорвания е [дата на раждане] , в [населено място], Е., гражданин на Е., арабин по народност, вероизповедание: мюсюлманин – сунит, семейно положение: женен, ЛНЧ [ЕГН]. Личните данни са установени въз основа на декларация по чл.30, ал.1, т.3 ЗУБ.

В интервю за установяване на самоличността, националността и маршрута на пътуване, жалбоподателят твърди, че в края на месец август 2013 г. напуснал нелегално Е. със самолет до Република България, като полетът имал транзитно кацане в [населено място], Турция. В Република България пристигнал легално същият месец с българска виза, като студент, а по-късно получил и разрешение за продължително пребиваване.

Заявява, че мотивира молбата си за закрила с проблеми, свързани с неговия баща и с негови роднини. Според твърденията му неговият баща и роднините му били обявени за членове на „Мюсюлмански братя“ в Е. и поради това били издирвани там. Заявил е, че поради гореизброената причина той също бил издирван на адреса си в Е. от официалните власти. Това, според думите му, се случило след като баща му не бил открит и египетските власти започнали да издирват децата му в това число и него. Той посочва, че лично не е бил член на „Мюсюлмански братя“, но властите в Република България го били обявили за такъв и поради това той се страхувал да се завърне там. Търсещият закрила, посочва, че след като е издирван в Е., това означава, че тамошните власти го възприемат за член на горесцитираната организация. Твърди, че неговият чичо в Е. му бил казал, че от полицията са ходили да го издирват в жилището му. Посочва още, че за първи път това се случило преди около 4-5 г. и продължавало и до момента. Твърди, че ако се завърне в Е., това би означавало заплаха за живота му, защото според негова информация някои членове на „Мюсюлмански братя“ били осъдени на смърт.

По време на проведеното с кандидата интервю той е заявил, че през 2013 г. българските власти отказали да го допуснат на територията на страната, отнели му разрешението за постоянно пребиваване и в момента той пребивавал на територията на Република С. М.. Твърди, че не е съден или осъждан, не е бил член на политическа партия и не е бил задържан или арестуван.

С оспореното в настоящото производство решение, издадено от заместник председателя на ДАБ процесната молба е приета за неоснователна. Административният орган е изложил мотиви, че спрямо жалбоподателя не са налице предпоставките за предоставяне статут на бежанец. Не е бил преследван, спрямо него лично не е оказвано насилие.

По отношение на искането за предоставяне на хуманитарен статут. Направен е извод, че не се установява наличие на сериозни основания за това – не съществува опасност от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1 ЗУБ. За молителят липсват предпоставки за предоставяне на статут по чл.8, ал.9 и чл.9, ал.6 от ЗУБ, тъй като е заявил семейно положение-неженен. Посочените от него лични мотиви за желанието

му да живее в Република България не могат да бъдат оценени като хуманитарни с оглед предоставянето на статут по чл.9, ал.8 от ЗУБ.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, в предвидената в закона писмена форма. В този смисъл заповед № 03-15/3.5.2022 г. на председателя на ДАБ.

Не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, предвидени в ЗУБ. На оспорвания е разяснена процедурата, по която се подават и разглеждат молби за закрила, проведени са интервюта, с кандидата на разбираем от него език.

Настоящият състав намира, че решението е издадено при правилно тълкуване и прилагане на материалния закон. Статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Съгласно чл.8, ал.4 от ЗУБ „преследване“ е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество и повтаряемост. В разглеждания случай липсват такива обективни белези, за да се приеме, че е налице осъществено спрямо жалбоподателя преследване.

Видно от интервюта, жалбоподателят е посочил, че лично той не е имал проблеми с властите в държавата по произход; не е имал проблеми заради религията, нито никакви други проблеми. Настоящият състав споделя становището на ответника, че опасенията за преследване са базирани на предположения на жалбоподателя, респ. – на негова защитна позиция за преследване в страната по произход. Те не са базирани на конкретни факти, от които да може да се направи извод за основателни съмнения за преследване по критериите в чл. 8, ал. 1 ЗУБ. Аргумент в тази насока е това, че жалбоподателят е подал документи за убежище едва когато с окончателно решение му е отнето правото на пребиваване в страната. Ето защо и представените от жалбоподателя документи във връзка с преследванията в страната на членове на Мюсюлмански братя не биха могли да се ценят като доказателство в подкрепа на твърденията му относно неговата бежанска история; те са неотнормими.

Действително, жалбоподателят излага твърдения, че е имало по отношение на неговия баща проблеми с властите. Но това не са негови лични проблеми. Същевременно твърди, че неговата майка и сестрите му продължават да живеят в Е.. Не съобщава за това те да имат проблеми с властите.

Представено е писмо от Египетски парламент в чужбина, в което се сочи, че жалбоподателят се е свързал с тях и им разказал за неговите процедури за убежище. Жалбоподателят се твърди, че е активен член на Партията за свободата и справедливостта и активист срещу военния преврат, което представлява голяма опасност за живота и здравето му ако бъде върнат в Е.. Следва да се посочи, че не се установява по делото какъв точно е този орган, издал документа и оттам – да се направи извод за достоверността на неговите твърдения. Отделен е въпросът, че това, което се сочи в писмото е основано на твърдения на самия жалбоподател за изгодни за него факти. Тези факти, съпоставени с останалите факти относно пребиваването на

жалбоподателя в страна, съдът намира, че са изложени именно с оглед съставяне на бежанска история. Следва да се посочи, че жалбоподателят е пристигнал легално в страната, със студентска виза, след това му е било предоставяно право на пребиваване в страната. В страната е създад семейство и има три деца, поради което следва да се приеме, че причините за оставане в страната са лични.

В с.з. от 14.11.2023 г. жалбоподателят за първи път изложи твърдения, че е посочено от българските власти, че е член на Мюсюлмански братя с цел да бъде привлечен към сътрудничество с тях – твърдения, които потвърждават изложените по-горе изводи относно недостоверността на твърдението за членство в посочената организация.

Предвид изложеното следва да се направи извод, че нито в интервюто, нито в представените доказателства може да се направи извод, че се излагат достоверни твърдения за факти, нито се сочат доказателства за преследване именно по отношение на жалбоподателя поради изброени в чл.8, ал. 1 от ЗУБ критерии за предоставяне на убежище.

Ето защо следва да се направи извод, че не може да се приеме, че е осъществено преследване в родината на жалбоподателя, нито за оказване на конкретен контрол или натиск от друга група или групировка по причини на етническа принадлежност, раса, религия, принадлежност към определена социална група. Не може да се направи извод и от събраните по делото доказателства, че спрямо кандидата е осъществено преследване по смисъла на чл.8, ал.4 от ЗУБ.

По отношение на извода за липсата на основания за прилагане на хуманитарен статут по чл.9 от ЗУБ, съдът също намира, че решението е издадено при правилно прилагане на материалния закон. Съгласно чл.9, ал.1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства – смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, тежки и лични заплахи върху живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случаи на вътрешен или международен въоръжен конфликт. Разпоредбата на чл.9, ал.2 от ЗУБ предвижда, че тежките посегателства могат да възникнат от действия или бездействия на държавен орган или организация, на която държавата не може или не желае ефективно да противодейства. По силата на чл.9, ал.8 от ЗУБ хуманитарен статут може да бъде предоставен и по други причини от хуманитарен характер, както и поради причините, посочени в заключенията на Изпълнителния комитет на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците.

В оспореното решение административният орган е спазил императивното изискване на чл.75, ал.2 от ЗУБ, като е обсъдил всички наведени от кандидата за закрила факти и обстоятелства от личната му история заедно с въпроса относно сигурността на страната му по произход. Видно от приложената по преписката справка на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ – МС с вх.№ МД-45/24.01.2023 г. не се установяват и разширенията, дадени в тълкувателно решение на Съда на Европейските общности от 17 февруари 2009г. по дело № С-465/07 и тълкувателно решение на Съда на Европейския съюз от 30 януари 2014г. по дело № С-285/12 по тълкуването на чл.15, б. “в“ от директива 2011/95/ЕС, които се преценяват във връзка с прилагане единствено на нормата на чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ.

От представената справка относно актуалното състояние на Е. е видно, че Египетските закони предвиждат свобода на вътрешното движение, пътуванията в

чужбина, емиграцията и репатрирането и правителството като цяло зачита тези права, с някои изключения, включващи действия спрямо потенциални бежанци и търсещи убежище лица. Правителството си сътрудничи със Службата на Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) и с други хуманитарни организации за предоставяне на закрила и помощ на бежанци, завръщащи се бежанци, търсещи убежище лица, както и на други заинтересовани лица. Не може да се направи извод, че към момента на издаване на решението обстановката в Е. може да се определи като въоръжен конфликт. В приложената по преписката справка не е налице информация, за която да сочи за влошаване на обстановката в Е., достигаща границите на безогледното насилие, породено от въоръжен конфликт, или неспособност на официалните власти да противодействат ефективно на въоръжените групировки.

Едновременно с това се установява, че по отношение на кандидата не са налице предпоставки за предоставяне на статут по чл.8, ал.9 и чл.9, ал.6 от ЗУБ, доколкото той не е заявил член на семейството му да има предоставен статут на бежанец или хуманитарен статут в република България. Личните мотиви на молителя да остане в България не могат да бъдат оценени като хуманитарни по смисъла на чл.9, ал.8 от ЗУБ, както правилно е приел административният орган.

По така изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че оспореното решение е издадено при правилно прилагане на материалния закон - не са налице материалноправните условия за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорвания. Следователно не са налице отменителни основания по чл.146 от АПК за незаконосъобразност на административния акт и жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. А. А. Е., гражданин на Е., ЛНЧ [ЕГН] срещу решение № 2548/06.02.2023г. на заместник председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено, пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: